

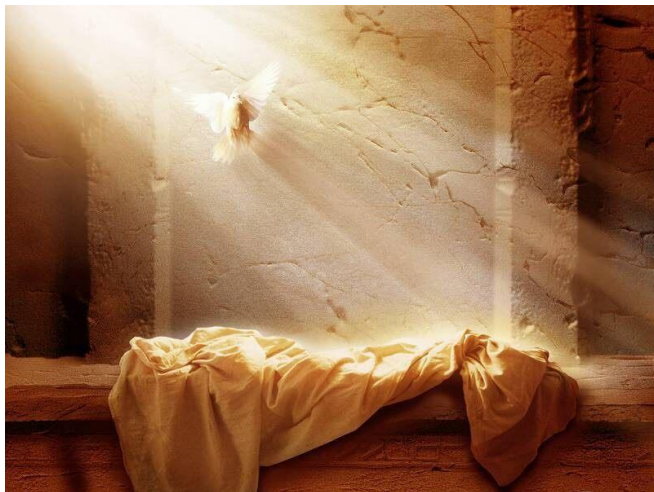
OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

17. april 2022

NEDELJA	VELIKA NOČ
17.04.	7.00 <i>vstajenjska procesija</i> - maša za farane 10.00 za +Antonijo in Rudija Verdel
Ponedeljek	VELIKONOČNI PONEDELJEK
18.04.	9.00 za +Angelo in Jakoba Ograjšek 11.00 na Gori za +Slavka Polak
Torek	Leon
19.04.	7.00 (!) v dober namen
Sreda	Teotim
20.04.	19.00 za +Marijo in oba Janeza Hrustel
Četrtek	Anzelm
21.04.	19.00 za +Milana Zajšek
Petek	Hugo
22.04.	19.00 za +Geliško, Ivana in Ivico Videnšek
Sobota	Jurij, mučenec
23.04.	8.00 za +Martina, Marijo in Mirka Križan, obl.
NEDELJA	BELA – NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA
24.04.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za rajne starše Golavšek, obl. 10.00 za +Adolfa in Marijo Veber, obl.

VELIKA NOČ

EVANGELIJ

Potrebno je bilo, da je Kristus vstal od mrtvih

Iz svetega evangelija po Janezu (Jn 20,1-9)

Prvi dan tedna je prišla Marija Magdalena navsezgodaj, še v temi, h grobu in je videla, da je kamen odstranjen od groba. Tedaj je stekla in prišla k Simonu Petru in k drugemu učencu, ki ga je imel Jezus rad, ter jima rekla: »Gospoda so vzeli iz groba in ne vemo, kam so ga položili.« Peter in óni drugi učenec sta šla ven in se odpravila h grobu. Skupaj sta tekla, vendar je drugi učenec Petra prehítel in prvi prišel h grobu. Sklônil se je in videl povôje, ki so ležali tam, vendar ni vstopil. Tedaj je prišel tudi Simon Peter, ki je šel za njim, in stopil v grob. Videl je povôje, ki so ležali tam, in prtič, ki je bil na Jezusovi glavi, a ne ob povôjih, temveč posebej zvit na drugem mestu. Tedaj je vstopil tudi oni drugi učenec, ki je prvi prišel h grobu; in videl je in veroval. Nista še namreč razumela Pisma, da mora Gospod vstati od mrtvih.

VELIKA NOČ

Na veliko noč se je zgodilo nepojmljivo.

Nebeški Oče je obudil Jezusa k novemu življenju.

Ožaril ga je z močjo Božje sile in mu povrnil dih, kretnje in duha.

Jezusov Božji duh je bil ves čas neuničljiv in zato ne uničen, dobri nebeški Oče pa ga je položil v telo in tako priklical v novo telesno bivanje.

Apostol Tomaž ni verjel, da se lahko zgodi kaj takega.

Nikoli se ni, zakaj bi se zdaj in tukaj?

Ni razumel Jezusovih besed, njegove napovedi o lastnem žrtvovanju in vstajenju, dokler ni položil svoje roke v Odrešenikove rane.

Takrat ga je strlo, kakor se je zjokal Peter, ki je zatajil učitelja iz strahu pred bolečino.

In vendar je Kristus povabil prav Petra, naj pase njegove ovce.

Hotel je namreč zgraditi svojo Cerkev na skesanem srcu, polnem predanosti in trdnosti.

Ko so apostola Petra križali, je zahteval, naj ga usmrtijo z glavo navzdol.

Ni se imel za vrednega, da bi umrl kakor Gospodar življenja.

Slehnemu izdajstvu lahko sledi človeška veličina, če dopustimo, da nas preoblikuje Bog.

Tudi v srcu apostola Pavla, sprva nasprotnika Cerkev, je naposled živel samo še Gospod.

Mi, romarji proti večnosti, prispemo do velikonočnega jutra, ko v sebi ne živimo več sami, ampak smo v celoti Kristusovi.

Njegova živa znamenja ljubezni, resnični Božji otroci in prebivalci prihodnjega veka.